

IDENTITÁS

Jens Jönsson és Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. március 8.

Varga István:

Különös szeretettel köszöntöm ma a hölgyeket a Nemzetközi Nőnap alkalmából! Köszönjük Istennek, hogy ők örökös társak Isten kegyelmében. Sajnos ez nem mindenhol van így. Köszönjük Istennek, hogy ma a nők szabadon élhetnek ebben az országban. Imádkozunk a világ más tájain az elnyomás alatt levő hölgyekért, hogy megtapasztalhassák azt a szabadságot, amit mi megtapasztaltunk.

Szeretettel köszöntünk benneteket! A mai istentiszteletünk kedves vendégszolgálója Jens Jönsson, ő fogja veletek ma megosztani Isten Igéjét.

Jens Jönsson:

Halleluja! Megáldunk, Uram, olyan csodálatos vagy. Megtiszteljük a te nevedet, és annyira szeretettel várunk ezen a helyen! Szeretünk Jézus! Dicsőség neked, Uram! Ámen.

A dicséretetek csodálatosak voltak. Annyira örülünk, hogy érezhetjük azt, hogy a dicsőítő csapat bevezet az Atya szívéhez. Jó munkát végeztek, hogy elvezettek bennünket az Atyához. Jézus szeretetével szeretnék köszönteni titeket. Annyira hálás vagyok, hogy itt lehetek. Mindig megtiszteltetés és öröm a számomra, hogy itt lehetek, mert itthon érzem magam. Köszönöm. Szinte itt nevelkedtem fel, ebben a teremben, pásztor Jim és Erzsike által. Nagyon sok esetben Jim pásztor és Erzsike kihívásokat intézett hozzánk. Ezért nagyon hálás vagyok.

Ma az identitásról szeretnék beszélni egy kicsit. Minden reggel, amikor felébredek – nem mintha sok mindent kellene kezdenem a hajammal –, de ahogy a legtöbb ember, én is azért belenézek a tükörbe. Ki vagyok én, és mit látok, amikor belenézek oda? Van egy kép, amit szeretnék kivetíteni. Egy oroszlának és egy kiscicának kellene ott lennie. Itt van, megjött. Mit látsz? A kiscicát látod, vagy a nagy orosz lányt látod? Néhány évvel ezelőtt volt egy kis fehér kutyánk, itt Magyarországon vásároltuk. Nagyon kicsi volt, és nagyon cuki. De nagyon tetszett, ahogy látja magát, ahogy tekint magára ez a kis kutya. Nem számított, ha egy nagy kukás autó volt, vagy egy nagy kutya, vagy bármi jött, kiszaladt utána, és ugatott. Mintha ő irányította volna. Persze volt neki hatalma, habár nagyon kicsi volt, nem volt félelem benne. Az ő értékrendje nagyon magabiztos volt. Azt hiszem, hogy tanulhatok valamit ettől a kutyától. Van Dániában valami, amit valamilyen törvénynek hívunk [nem értjük, nincs magyar megfelelője]. Elmagyarázom, milyen törvény. Egy olyan fajta szellemi erődítmény, ami azt mondja az embereknek, azt mondja nekünk, hogy ne gondolj túl sokat magadról, nem vagy te több, mint mi. Nem vagy te okosabb, mint mi, és így tovább. Nem tudom, hogy van-e ilyesmi itt Magyarországon? De az biztos, hogy az Isten országában, királyságában nem ez a fajta gondolkozásmód van! Nem ez az, amit az Úr mond rólunk. Hogyan lát Ő minket? Hogyan szeretné, hogy lássuk mi magunkat, amikor belenézünk a tükörbe? Olyan sok helyen mondja, de szeretném, ha megnéznénk a Jeremiás 29,11 igeverset. Főleg az első sort figyeljük:

Jeremiás 29,11.

11. Mert én tudom az én gondolataimat, amelyeket én felőletek gondolok, azt mondja az Úr; békeességnek és nem háborúságnak gondolata, hogy kíváncsot véget adjak néktek.

Mert én tudom az én gondolataimat, amelyeket én felőletek gondolok. Nagyszerű gondolatokat gondol felőled. Beszélünk számítógépekről, és hogy szükségünk van ilyen letöltésekre ezekből a gondolatokból, hogy impartálódjanak, mert a gondolatainknak nagy befolyásai vannak az életünkre. A gondolataink bátoríthatnak bennünket, vagy épp az ellenkezőjét tehetik. Például én iskolai tanárként dolgozom, és vannak lányok, akiknek evési rendellenességei vannak. Mi természetesen látjuk rajtuk, hogy nagyon soványak, de amikor

ők néznek a tükörbe, ők egy kövér lányt látnak. Ezek gondolatok. Egy másik alkalommal, úton voltam a gyülekezet felé, és a téren egy ember megállított, és azt mondta, hogy úgy nézek ki, mint aki fitneszbe jár. Meg tudod mondani, hogy hol van egy ilyen sportlétesítmény? Halleluja! Köszönöm az Úrnak! Szeretem, ha így gondolkodnak. Azt gondolom, hogy ezeknek a gondolatoknak nagy befolyása van az életünkre. Amilyen gondolataink vannak, abból szavak lesznek, a szavakból szokások lesznek, és a szokásokból meg egy életmód alakul ki. Egy életstílus. A gondolataink, a szavaink, a tetteink megmutatják azt, hogy hova tartunk, hova megyünk. Követhetjük a hústestünket, az érzéseinket, a szokásainkat. Követhetjük a világot, és az ellenséget is. De követhetjük Isten hangját is. Jézus azt mondta nekünk a János 10,27-ben:

János 10,27.

27. Az én juhaim hallják az én szómat, és én ismerem őket, és követnek engem.

Van választásunk, hogy mit engedünk meg, hogy szóljon hozzánk, mert hozzáférést adunk ez által. Ha a Jó Pásztorra hallgatunk, akkor hozzáférést adunk egy nagy segítőnek, egy nagy támogatónak, egy nagyszerű ügyvédnek, és megengedjük, hogy az élet áramoljon hozzánk bőségesen. Ő megígérte, hogy vezet bennünket, és átsegít az életen. Nem úgy értem csak, hogy tudjunk lélegezni, és hogy létezzünk, hanem hogy túlcseréljük életet éljünk, hogy céllal éljünk. Egy olyan úton visz, ami elvezet az Ő ígéreteihez. Az én forrásom, az én belső GPS-emnek a forrása a mennyei Atyám. Ő mindig képes arra, hogy a dolgokat megfordítsa a mi javunkra. Számomra a legkedvesebb részei a Bibliának Sámuel könyvei. Nem fogom felolvasni, csak utalok rá, és megemlíteni néhány részt. Dávid király például kijelölt király volt, de az biztos, hogy az elején ez egyáltalán nem látszódott, mert az uralkodó király, Saul, üldözte őt. Megpróbálta megölni, és Dávidnak nem volt hova menekülnie. Egy eléggé lehetetlen helyzetben volt. De Dávid kapott egy kijelentést, egy szót Istentől. Hallotta a prófétán keresztül, amit Isten mondott neki, és Sámuel felkente őt. Érdemes tanulmányozni, hogy hogyan vált királlyá, hogy Isten hogyan építette fel, hogyan támasztott neki követőket. Ő hatalmas ember volt. Tulajdonképpen mi nem az elsők vagyunk, akiknek vannak követői, vannak ugye a Facebook, Instagram, snapchat. Dávid királynak négyszáz követője volt, és nem tudom, hogy a te követőid Isten által vannak-e kirendelve? De Dávid követőit Isten rendelte ki. Dávid hatalmas ember volt, de nem úgy kezdte el, hogy egyből hatalmasnak hívták őt. Igazából, amit a Biblia mondott róluk, az pont az ellenkezője volt. Azt hiszem, hogy nagyon bátorító, és megerősíti a hitünket, hogyha látjuk azt, hogy ők honnan jöttek? És hogy mivé lettek? Olyan sokat változtak, és ez az, ami elérhető a számunkra Jézus Krisztusban.

2Korinthus 5,17.

17. Azért, ha valaki Krisztusban van, új teremtmény az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Bárki, aki Krisztushoz tartozik, egy új személlyé lett. A régi élet elmúlt, és egy új élet kezdődött. Életre hívott bennünket. Egy lehetséges küldetésnek hívom én. Egy átalakulásnak, ami elérhető lett a számunkra. Hogy úgy gondolkodjunk, ahogy Ő gondolkozik, és éljük azt az életet, amit Ő elkészített a számunkra. Együtt munkálkodni az Atyával, az Ő Szent Szellemével. Megengedni az elménknak, hogy átformálódjon, hogy úgy lássuk, és olyanok legyünk, amilyenek Ő lát bennünket. Azt hiszem, hogy ez olyan fontos. Látjuk az Írásokban, hogy mi történt Dávid embereivel, ők olyan sokat változtak. Az ő körülményeik, és az ő szituációik is megváltoztak, és hiszem, hogy ennek következtében változtak meg. Elérhetővé váltak Isten terveire és céljaira, ahogy megváltozott az identitásuk. Egy isteni identitásuk lett. Hogy úgy lássák magukat, mint amikor egy tükörbe belenézünk. Ahogy ez a kis cica és a nagy oroszlán. Az 1Sámuelből szeretnék felolvasni. Különböző fordításokat raktam össze.

1Sámuel 22,2.

És hozzá gyűlének mindazok, akik nyomorúságban voltak, és mindazok, akiknek hitelzőik voltak, és minden elkeseredett ember, ő pedig vezérük lett azoknak; és mintegy négyszázan voltak övele.

És mindenki, aki elkeseredett ember, aki meg volt keseredve, és összegyűltek hozzá, és ő a vezérük lett azoknak, és mintegy **négyszázan** voltak övele. **Ezekből lettek Dávid hatalmas emberei, ez** volt a kezdete az ő eljövendő seregének. Micsoda egy sereg! Micsoda egy **kezdet!** Ami úgy tűnik, hogy az emberek számára lehetetlen, **az** lehetséges Istennek. **Ha** egy ilyen helyzetben találod magad, akkor nem könnyű magadat győztesnek nevezni. **Ha** látok embereket, akik sportolnak, **akik** valóban az első helyért küzdenek, nemcsak sokat gyúrnak, hanem az elméjükben is gyakorolnak. Nekik szükségük van arra, hogy egy győztes mentalitásuk legyen. Amikor belenéznek a tükörbe, akkor egy győztest kell, hogy ott lássanak. **Ha** úgy kezdenénk is, mint **Dávid emberei**, túl **nagynak tűnik a cél.** **Ha** egy ilyen helyzetben vagyunk, akkor azt hiszem, hogy szükségünk van egy csodára. Lehet, hogy néhányan így néztek magatokra, akkor jó helyen vagytok ma, mert hiszünk a csodákban. Amen.

Nézzük meg azt a csodát, ami **Dávid követőivel történt.** Nem néztem meg, csak szeretnék utalni rá. **A** 2Sámuel 23-ban van. **Nem olvasom fel,** hosszú történet, **csak** megpróbálom összefoglalni. Egyik ilyen ember ezek közül **egymagában megölt nyolcszáz** embert. Egy másik **ellenállt** Izrael seregével **szemben** egyedül, annyira, hogy amikor visszajöttek a csapattársai, **már csak annyi dolguk volt,** hogy összegyűjtsék a prédát. Azért ez csodálatos! **Ez** egy jó csata, aminek a részese lehetsz. Mi történt **velük?** Először is a Biblia írja, hogy nagyszerű, hatalmas emberek, egy elit csoport. **Így nevezte őket Isten,** ahogy Isten sok nemzet atyjának hívta, **holott** ő is, meg a felesége is már alkalmatlanok voltak természetes síkon, hogy gyerekük legyen. **A** hit szól, a hit előszólít, és a mennyei Atyánk hatalmas embereknek és harcosoknak hívta őket.

Másodszorban volt egy erős felkent vezetőjük, akit követhettek, Dávid. Egy ember, Isten szíve szerint. Azt mondja a Biblia a Dávid hatalmas embereiről, hogy erős támogatást adtak az ő királyságának. Isten szava szerint. Valószínűleg megújult **a látásmódjuk,** hogy ők hogyan látták magukat, és hogyan látták az ő Istenüket. **Nem** lehetséges egyedül a **saját erőnkéből,** vagy a megújíthatatlan gondolkozásunk szerint, hogy megálljunk egy hatalmas sereg előtt egyedül, és legyőzzük. Kell, hogy tudjuk, kik vagyunk mi. Ő oda fogja adni nekünk az Ő erejét. Látnunk kell magunkat úgy, mint győztesek! **Dávid emberei** elgyötörtek voltak, stressz alatt voltak, és elnyomottak voltak, leszakadtak voltak, adósok voltak. Olyan emberek voltak, akiket a társadalom lenézett, **de** Isten kezében egy hatalmas harcosokká, egy elit csapattá váltak. Egy új életet kaptak. Látták, hogy kik ők Őbenne, és a Szent Szellem **leszállt rájuk,** és felkente őket, és felruházta őket az Ő erejével. Nagyszerű dolgokat vittek véghez Istennek a kezében. **Isten hadserege** voltak, **Dávid hadserege** voltak, akik beteljesítették **Isten akaratát.** A Szent Szellem segítségével kell, hogy nézzük magunkat a tükörben, és legyen hitünk abban, amit Ő mond rólunk! Valójában Ő győzteseknek hív bennünket, sőt, több mint győztesnek!

Róma 8,37.

37. De mindezekben több, mint győztesek vagyunk Őáltala, aki minket szeretett.

Jézus már győzött, és mi becsatlakozhatunk az Ő győzelmébe, az Ő áttörésébe. Látod ezt a tükörben minden reggel? Én egy győztes vagyok! Én egy erős harcos vagyok! Lehet, hogy **kiscicának** nézünk ki, de az 1János 4,4 azt mondja:

1János 4,4.

4. Ti az Istentől vagytok fiacskáim, és legyőztétek azokat; mert nagyobb Ő, aki bennetek van, mint az, aki e világban van.

Lehet, hogy nem nézek ki **nagynak** és erőteljesnek, de van valaki mögöttem, **aki támogat.** Az Atyám fedez hátulról, az én Megváltóm bennem él, és a Szent Szellem ad nekem erőt! Ámen. Amikor a bukás történt, amikor Ádám és Éva elbukott, nagyon sajnálom, de odaadták a kulcsot az ellenségnek, **aki** itt uralkodik a földön egy darabig. De visszakerültek ezek a

kulcsok azoknak a kezébe, akik hisznek Jézusban! Mert Ő az utolsó leheletétől a kereszten a harmadnapig feltámadásáig, lement és visszaszerezte azt, amit a sátán ellopott. Kifizette az árat a szabadságunkért, a bűnért. Senkinek és semminek nincsen legális hatalma, hogy visszatartson, hogy lenyomjon, vagy hogy korlátozzon bennünket. Amikor Ő kiáltott a kereszten, hogy „Elvégeztetett!” –, akkor ez egy elvégezett ügy volt. Szabad vagy Jézus vére által, hogy az legyél, és úgy lássad magad, aki vagy Őbenne. Isten fia vagy, Isten lánya vagy!

Hogy az Ő Igéjéből szóljak, két rövid igeverset szeretnék mondani:

Kolosse 2,15.

15. Lefegyverezvén a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, azokat nyilvánosan megszégyenítette és mutogatta, győzelmet aratván felettük a keresztfá által.

Kolosse 1,13.

13. Aki megszabadított minket a sötétség hatalmából, és átvitt az Ő szerelmes Fiának királyságába.

Elköltöztünk, egy új címünk van. Egy teljesen új hovatartozásunk van. Egy hatalmas nagy nemzetnek lettünk az állampolgárai. Lehet, hogy itt vagyunk még, magyarok vagyunk, de szellemben olyan harcosok vagyunk, akiket kiküldött Isten, elküldött Magyarországra, Dániába, hogy itt legyünk egy időszakra, de a mi otthonunk a mennyben van. A menny küldöttei vagyunk. Küldöttek vagyunk.

Efézus 2,6.

6. És vele együtt feltámasztott és vele együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban.

Halleluja! A mi kezdő pontunk most már a menny. A tróntól, az Atyának a jobb kezétől, és ez nemcsak a számomra van, hanem a számotokra is. Tudod-e azt, hogy hova tartozol? Az Atya jobb kezénél ülsz. Arra hívatál el, hogy élj úgy, mint egy királynak a fia. Úgy, mint a királynak a lánya. Ő nem egy király, hanem Ő a Király. Úgy hiszem, hogy gondolkodnunk kell erről, és imádkoznunk kell, hogy lássuk azt, kik vagyunk. Én egy király fia vagyok! Nem kell, hogy olyan gondolatokkal élj, amik korlátoznak téged, hanem élhetsz úgy, hogy a tudatában vagy, tudod, és hiszed azt, amit Ő mond rólad. Gondolkodj rajta, meditálj rajta, elmélkedj rajta! Az rendben van, ha gondolkodsz róla, nem véletlenül adta nekünk az elménket. Imádkozz felőle, kérd, hogy jelentse ki neked, és mindegy, hogy mi az, amit olvasol a Bibliában, csak mondd azt, hogy igen Atyám, én azt elfogadom!

Lehetne még egyszer azt a képet kivetíteni? Mindjárt befejezem. Lehet, hogy holnap, vagy még ma délután, amikor hazamész és belenézel a tükörbe, egy kiscicát látsz, aki nyávog, de lássad magad, mint egy nagy oroszánt! Nézz magadra, és mondd azt most velem:

Én a király fia vagyok! Több, mint győztes vagyok. Krisztussal együtt ültettem. Arra születtem, hogy örömben éljek. Szeretve vagyok egy örök önfeláldozó szeretettel. Én győztesnek születtem. Én gyógyult vagyok! Erős vagyok! Örökös vagyok! Ha Isten velem, ki lehet ellenem? A fej vagyok, és nem a farok. És még mindig nézünk a tükörbe. Mi adunk kölcsönt, és nem kell, hogy kölcsönt vegyünk! Utoljára: Az én Istenem betölti az én szükségemet az Ő gazdagsága szerint, dicsőségesen a Krisztus Jézusban! Ámen.

El tudod ezt fogadni? Megáldalak titeket, és nézzetek jól bele a tükörbe, amikor hazamertek! Köszönöm!

Varga István:

Egy nagyon rövid üzenetet készítettem azoknak, akik még nem fogadták be az Urat a szívükbe, akik még Isten nélkül, Krisztus nélkül valók e világban. Nőnap lévén egy asszonyról szóló történeten keresztül szeretném nekik tolmácsolni az Evangélium alapüzenetét. Dicsérjük az Urat!

Láthattuk azt, hogy a nők néha mellőzöttek voltak a szolgálatban, és talán egy kicsit háttérbe is voltak szorítva. De Jézus szolgálatában igenis vannak olyan nők, olyan hölgyek, akik igen-igen erőteljes munkát végeztek Isten országában. A János evangélium 4. részénél

találkozunk egy olyan történettel, ami ma **talán** nem sokat mond nekünk, mert ma a férfiak és a nők között nincs sok különbség Krisztusban, és ma már az egy megszokott dolog, hogy a nők hirdetik az Evangéliumot, és hirdetik Isten országát. De elmondom nektek, hogy ez nem volt mindig így, és főleg nem **így** volt kétezer évvel ezelőtt, amikor a Biblia íródott.

A János **evangélium** 4. **részében** olvassuk azt, hogy Jézus jött Galileából, és **ha** onnan **valaki** Júdeába **tartott**, akkor Samárián keresztül kellett átmennie. Jézus elfáradt, **hiszen** Ő is egy fizikai testben élt. A tanítványok elmentek egy Síkár nevezetű városba bevásárolni.

Jézus pedig ott, a Jákób kútjánál támaszkodott, **amikor** egy asszony **odament**. Mégpedig nem is egy akármilyen asszony, hanem egy bűnös asszony. Egy olyan asszony, aki samáriai volt, nem zsidó, aki Isten nélkül való volt. Nagyon sokan úgy gondolják, hogy Jézus, amikor prédikált, akkor hatalmas gyülekezeteknek, nagyon sok embernek prédikált. Igen, voltak ilyen esetek, de Jézus nagyon sok esetben személyesen szólított meg embereket. Ez a samáriai asszony egy **olyan** nő volt, aki megvetett volt a zsidóktól, megvetett volt az emberektől. **Több** férje volt, akik elhagyták őt valamilyen oknál fogva, és volt valakije, akivel együtt **élt**, de nem volt a férje. Jézus megszólította ezt az asszonyt. Jézus megszólította ezt a nőt, és kért tőle vizet. Mi volt a lényege? Az, hogy Jézus elkezdett vele beszélgetni, elkezdett vele kommunikálni. Ez az asszony meglepődött. **Akkoriban** a zsidók és a samáriaiak nem beszéltek egymással, sőt kimondottan gyűlölték egymást. Ha tudták, hogy valaki Júdeából vagy Galileából jön, akkor még szállást sem adtak neki. Tehát nem nagyon kedvelték egymást. A nő meglepődött, **és azt kérdezte Jézustól**, hogy: Te zsidó létedre szóba állsz velem, és **víz** kérsz tőlem? Jézus elkezdett ezzel a nővel beszélgetni. A nő nem igazán értette, amit Jézus mondott neki, annak ellenére, hogy Jézus a világ legjobb prédikátora **volt**, de **mégsem** értette, hogy mit mond neki. Azt **kérdezte**, hogy: **Majd** te adsz nekem vizet? Jézus **így válaszolt**: Ettől a víztől, amit te **adnál** nekem, megszomjazom. **De** az a víz, amit én tudok adni neked, az örök életre buzó **víz** kútfeje lesz tebenned. Az asszony megdöbben: Hát mit beszélsz, te ember? **Hát még kancsód sincsen**, még méríteni sem tudsz! Ő egy fizikai vízre gondolt. **Jézus** tovább beszélgetett vele, és ez az asszony megértette, hogy aki vele áll szemben, **Ő** egy próféta. Annyi időnk nincs, hogy a történetet végigvegyük részletesen, **de** érdemes otthon elolvasni. Mi a lényeg? Ez a samáriai asszony megértette azt, amit nem értettek meg a főemberek Jeruzsálemben, amit nem értettek meg a farizeusok, amit nem értettek meg a város előkelőségei, amit nem értettek meg a világi fejedelmek. **Ez** az egyszerű nő, aki egy mindenki által megvetett nő volt, ő felismerte a Megváltóját, felismerte a Messiást. Ez Istennek a terve!

Te azt gondold, hogy Isten keresi azokat a kiváló embereket, akik nagyon képzetek, nagyon műveltek, és majd Isten őket fogja használni, és **így majd nagy** ébredés lesz ebben az országban, sok emberhez eljut az Evangélium? Ezzel szemben nézd meg Jézust! Ő nem a város előkelőségeit szólította meg. Mi volt **a** terve? Miért jött? Azért jött, hogy megmentse az elveszetteket. Jézus azért jött, hogy az emberek szabadokká váljanak, Ő azért jött, hogy hirdesse Isten országát. Ő ezt egy személyben, egymaga nyilván nem tudja megtenni, ehhez szüksége **volt** tanítványokra, ezért is választott tanítványokat. Mit okozott ez a beszélgetés? Azt, hogy ez a nő elment, és egy ébredést **kezdeményezett**. Ez a nő elment evangelizálni. Ez a nő, aki egy elveszett volt, aki egy pogány volt, akivel Jézus beszélgetett néhány szót, megértette a lényeget. Felismerte a Messiást, felismerte a Megváltót. Felismerte azt, hogy ő bűnös. **Elment**, és beszámolt Samáriában mindenkinek, hogy ő megtalálta a Messiást. Jézus **is** elment, és prédikált **Samáriában**, és hittek **neki ott** az emberek. **Már** nem a nő beszédéért, hanem azért, amit Jézus ott cselekedett. Látjátok, hogy Isten milyen hatalmas módon nyúlt ki az emberek felé olyan személyeken keresztül, akiket a világ talán nem tart nagyon sokra, akiket az emberek nem sokra becsülnek, akit kirúgtak a férfiak, semmirevalónak tartottak? **És** ez a nő egy hatalmas ébredést okozott. Sokan menekültek meg, sokan gyógyultak meg, ahogy Jézus elment Samáriába szolgálni. Úgyhogy én biztatnám a nőket Krisztusban, hogy igenis, Ő tud használni mindenkit! **Mindegy**, hogy ki mit gondol rólad, mindegy, hogy ki mit mond

rólad. Csatlakoznék Jens üzenetéhez, hogy **y** ne a magad szemével lásd magad, ne a mások szemével, hanem úgy lásd magad, ahogy Isten lát téged, az **Ő** szemével! Hálát adunk Istennek!

Van egy másik történet, ami szintén egy nőhöz kapcsolódik, ugyancsak a János evangéliumában, mégpedig a János evangélium 8-ban. Nagyon jól ismeritek ezt a történetet, a parázna nőnek a történetét. **Ezzel a történettel nem a hölgyeket akarom rossz színben feltüntetni.** Mert **ki** fog derülni az Ige szövegkörnyezetéből, hogy nem csak **az** a nő volt parázna, nem csak az a nő volt bűnös, a vádlói legalább ugyanolyan bűnösök voltak. **De** nem szaladnék a történet elébe. Szeretném, ha ezen a történeten keresztül meglátnátok azt, hogy valójában Jézus miért jött el, és meglátnánk azt, hogy minden embernek szüksége van Jézusra.

János 8,1–11.

1. Jézus pedig elméne az Olajfák hegyére.

Fölment oda imádkozni. Jézus gyakran imádkozott. A kor vallásos emberei, a kor vallásos vezetői folyamatosan azon munkálkodtak, hogyan tudnák lerombolni Jézus karakterét, hogyan tudnák Őt lejáratni, hiteltelenné tenni az emberek előtt. Jézus nagyon sokszor megszégyenítette őket, rámutatott az üres vallásosságukra, a képmutatásukra, **ezért** nagyon dühösek voltak **rá**. Gondolták, hogy valamilyen csapdát állítanak neki, valamilyen összeesküvést szerveznek, és lejáratják Jézust. Ezek a nagyon szentnek látszó emberek, akik kívülről a **vallás képviselői** voltak. Jézus **azt mondta:** Olyanok vagytok, mint a meszelt sírok! **K**ívülről jól néztek ki, de belülről tele vagytok mindenféle tisztátalansággal! Nem azt volt a céljuk, hogy ők megváltozzanak, nem az volt a cél, hogy ők Istennek tetsző életet éljenek, hogy a törvényt betartsák. Ószövetségről beszélünk, ne felejtjük el! **H**anem azon munkálkodtak, hogy Jézust hiteltelenné tegyék. Ehhez nem **átallottak** felhasználni egy nőt. **A**kit mindegy, **hogy nem egyedül ő a bűnös**, a mi célunkért beáldozunk, ha kell, akkor megöljük. A karaktergyilkosság mellett az sem volt nekik probléma, ha esetleg ezt a nőt **halálra kövezik**.

2. Jó reggel azonban ismét ott volt a templomban, és az egész nép hozzá méne; és leülvén, tanítja vala őket.

3. Az írástudók és a farizeusok pedig egy asszonyt vittek hozzá, akit házasságtörésen kaptak, és a középre állítván azt,

4. Mondának néki: Mester, ez az asszony tetten kaptott, mint házasságtörő.

5. A törvényben pedig megparancsolta nekünk Mózes, hogy az ilyenek köveztessenek meg: te azért mit mondasz?

Teljesen világos, hogy ez egy csapda volt! Teljesen világos, hogy ez a nő egy áldozat volt. **Ennek** a történetnek nem a nő volt a célpontja, hanem Jézus. **De** nem **átallottak** fölálldozni ezt a nőt! **H**iszen a Mózes törvényében **tényleg** meg volt írva az, hogyha házasságtörésen kapnak egy férfit, vagy egy nőt, akkor mind a kettőt meg kell kövezni. Itt már kibújt a szög a zsákból. **É**n nem tudom, hogy ti hogy gondoljátok, de szerintem egyedül nem lehet házasságot törni, ahhoz kell egy másik fél is. Valahogy az a másik fél nem került Jézus elé. Itt lehet feltételezéseket tenni. **É**n nem szeretnék feltételezéseket prédikálni, de miért nem vitték oda a férfit **is**? Lehet, hogy **egy volt közülük**, lehet, hogy ez egy csapda volt, lehet, hogy ez egy előre megrendezett esemény volt, ezt a nőt törbe csalták, föl akarták áldozni. Nem számít, ha meg kell ölni, nem számít, ha meg kell kövezni, hiszen csak egy nő. **N**em számít. Ez a kor gondolkodására jellemző volt.

Ma is vannak **ilyen** helyek a világon, az elején is említettem, ahol nem jó nőnek lenni, ahol a nőknek nincs meg a méltóságuk, és nincsenek azon a helyen, ahova Isten teremtette őket. Itt is azt látjuk, hogy egy nőt beáldoztak azért, hogy az ő büszkeségük, az ő igazságuk **jusson** érvényre. Ez egy csapda volt Jézus **számára**! Mi volt ebben a csapda? Mit akartak bebizonyítani? Azt, hogy nem **Ő** a Messiás, és **nem** Istentől **származik**. Azt, hogy **Ő** nem tartja be a törvényt. **A**zt, hogy a farizeusoknál van az igazság, mert náluk van a törvény, náluk van a Mózes törvénye, és náluk van az igazság. Jézus, be kell, hogy lássad, mi vagyunk a főnökök, és azt teszed, amit mi mondunk! **N**álunk van a hatalom! **M**it gondolsz te magadról? Ebből a

csapdából nem fogsz kijönni – gondolták a farizeusok. Miért volt ez csapda? Mert mindegy, hogy Jézus mit válaszol. Ha azt mondja, hogy nem kell megölni, akkor azt mondják a farizeusok, hogy ez nincs Istentől, mert nem tartja be a törvényt. Ha meg azt mondja, hogy meg kell ölni, akkor mit mondanak? Na, látjátok, Isten nem olyan szerető Isten! Isten nem olyan kegyelmes Isten, mint ahogy ez a Jézus bemutatja! A törvényt be kell tartani, és a bűn zsoldja a halál. Ez a Római levél 6. részében van.

Ezek az emberek törvény alatt voltak, ne felejtsetek el! És mi volt a törvény átka? Az, hogy az emberek nem tudták megtartani a törvényt, így mindenki, aki törvény alatt volt, az bűnös volt, és bünt követett el, hiszen a törvényt senki nem tudta megtartani. Egyetlen olyan személy volt, aki a törvényt meg tudta tartani, és az Ő neve Jézus. Az Ő neve Jézus! Tehát, Jézus, mit mondasz? Jézus nem válaszolt. Látjátok, tanulhatunk itt is Jézustól, nem kell minden ostoba kérdésre válaszolni. Jézus csak írt, írt, írt. Gondoljatok bele, hogy egy megalázott nő, akit odarángattak, és várja azt, hogy megöljék, nem tudom, mit élhetett át eközben, lehet, hogy azt gondolta: Mindegy, kövezzetek meg, csak legyen már túl rajta! Nem tudom, mit érzett ez a nő, de Jézus csak nyugodtan írt, írt, és írt. És egy nagyon egyszerű felszólítást tett: Az dobja rá az első követ, aki közületek nem bűnös! Erre mondják a világban: amikor visszanyal a fagy, vagy visszatér a bumeráng. Erre a farizeusok egyáltalán nem számítottak. Ebből is látjuk, hogy nagyon könnyű másokat megítélni, nagyon könnyű másokat megvádolni.

6. Ezt pedig azért mondák, hogy megkísértsék Őt, hogy legyen Őt mivel vádolniuk. Jézus pedig lehajolván, az ujjával írt a földre.

Világosan látjuk, hogy ezeket a képmutató embereket egyáltalán nem Isten érdekelte, egyáltalán nem a törvény érdekelte, egyáltalán nem számított nekik Isten törvénye. Nem ez volt a cél, hanem hogy a hatalmukat fenntartsák képmutatás által, az ostoba dolgaik által.

7. De mikor szorgalmazva kérdezik Őt, felegyenesedve monda nekik: Aki közületek nem bűnös, az vesse rá először a követ.

8. És újra lehajolván, írt a földre.

9. Azok pedig ezt hallván és a lelkiismeret által vádoltatván, egymásután kimenének a vénektől kezdve mind az utolsóig; és egyedül Jézus maradt és az asszony a középén állva.

Vádolta őket a lelkiismeretük, hiszen belül tudták, hogy ők nem állhatnak meg Isten előtt. Nem tudom, lehet, hogy Jézus tiszta tekintetébe néztek, ott volt Isten Szelleme Jézuson, és Isten Szelleme miatt az ember lelkiismerete vádolta önmagát. Be tudsz csapni mindenkit, be tudod csapni a környezetet, be tudod csapni a körülötted álló embereket, a testvéreidet, a barátaidat, mindenkit be tudsz csapni. De önmagadat nem, mert belül van a lelkiismeret. És a lelkiismeretünk talán olyan, mint a futballmeccsen a futballbíró. Amikor szabálytalanság történik, akkor fütyül. Akkor tudod, hogy mi történt. Ezek a nagyon szentnek látszó emberek hirtelen elkezdtek hátrálni. Nem ragadták meg a követ, mert gondolhatták: Ha én most követ fogok, akkor a mögöttem levő farizeus tudja, hogy én mit tettem, esetleg én mikor törtem házasságot. És lehet, hogy ők köveznek meg engem. Nem tudom, hogy mi járt a fejükben, de egy dolog biztos: fölkapták a szent ruhájukat, és szépen elkezdtek kihátrálni. Ott maradt Jézus, és ott maradt ez a nő. Amikor megértették, hogy ők is bűnösök, hiszen ők maguk ismerték be, onnantól kezdve kiesett a kő a kezükből. Volt-e ott valaki, akinek joga lett volna megkövezni ezt a nőt, vagy a farizeusokat? Volt valaki ott, aki büntelen volt, aki tiszta volt, akinek minden jogalapja meglett volna arra, hogy ezt a nőt megölje, és megkövezzék? Nézzétek meg a történetnek a folytatását:

10. Mikor pedig Jézus felegyenesedett és senkit sem látva az asszonyon kívül, monda neki: Asszony, hol vannak azok a te vádlóid? Senki sem kárhoztatott-é téged?

11. Az pedig monda: Senki, Uram! Jézus pedig monda neki: Én sem kárhoztatlak, eredj el és többé ne vétkezzél!

Nagyon fontos, ez a **történet koronája**. Itt föl lehetne tenni kérdéseket: Jézus miért nem **dobott** követ erre a nőre? Hiszen megérdemelte volna! **Maga** Isten adta a törvényt, és a törvény jó. Isten miért nem kövezte meg mégis ezt a nőt? A törvény szerint ennek a nőnek meg kellett volna **halnia**. De mégsem tette. Jézus miért mentette föl? Mert a házasságtörés nem olyan nagy dolog? Vagy a **bűn** nem olyan nagy dolog? Vagy **ez** egyáltalán nem számít? **Nem, nem, nem, nem!** A **bűn** egy gonosz dolog! Isten szemében a **bűn** egy rossz dolog! Tudod, miért gyűlöli Isten a bűnt? Nem azért, mert depressziós lesz a bűntől. **Nem** is azért, mert leesik a trónjáról, hogyha bűnt lát. Isten rengeteg bűnt lát, és nem lesz ettől depressziós. **De Ő** tudja, hogy a **bűn** téged tönkretesz. És ezért mondta **Jézus**: Menj, és többé ne vétkezzél! Ha megnézzük ezt a nőt – bár **majdhogynem** egy erőszak áldozata lett –, **végül mégis ő lett a világ egyik legszerencsésebb nője**. Mert lehet, hogy soha nem mert volna odamenni Jézushoz, aki **egyedül képes** bűnbocsánatot adni. Így **megbocsáttattak** az ő bűnei, örök életet kapott.

Van egy másik **tanulása** is ennek a történetnek, hogy azok az emberek, akik azt hitték magukról, hogy kapcsolatuk van Istennel, azok az emberek bűnbocsánat nélkül mentek el. Ott volt az egyetlen személy a világon, aki képes arra, hogy felszabadítsa az embereket a **bűn** és a halál szellemi törvénye alól. Ott volt az **Ő** Megváltójuk. Isten embereinek tartották magukat, Isten képviselőinek tartották magukat, de nem ismerték fel az **Ő** Megváltójukat. Nem ismerték fel az **Ő** meglátogatásuknak az idejét. A büszkeség, a kevélység, a hatalomvágy egy óriási bűn. Azért óriási bűn, mert ha az ember nem tér meg ebből, akkor elveszik. Ott volt a lehetőség nekik is, hogy odatérdeljenek **az** asszony mellé, és azt mondják, hogy: Jézus, én is bűnös vagyok, nekem is bocsáss meg! De ezek elmentek! Nagyon sok ember van ma így. Azt gondolják, hogy a vallásuk megtartja őket. Azt gondolják, hogy a hagyományuk megtartja őket. Azt gondolják, hogy a vallásos cselekedeteik megtartják őket. De ugyanúgy járnak, mint ezek a farizeusok. **Aki** a bűnöket **megbocsáthatja**, egyedül Jézus **az**. Hálát adunk ezért Neki, mert **Ő** fölvitte a mi bűneinket a fára! És szabaddá tett bennünket!

Hadd mondjak ma egy nagyon jó hírt a hölgyeknek, hadd olvassam fel a Bibliából. Fogadjátok nagyon nagy szeretettel, az Úrtól van, nem tőlem. **Úgy**hogy szeretném átadni ezt nektek.

Galata 3,24–29.

24. Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünkkel lett, hogy hitből igazuljunk meg.

A törvény maga jó, de a törvény be nem tartása ítéletet hozott maga után.

25. De minekutána eljött a hit, nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt.

Nem vagyunk már – hála Istennek – a mózesi törvények alatt, nem vagyunk a „szemet szemért, fogat fogért” törvény alatt.

26. Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által.

27. Mert akik Krisztusba kereszttelkeltetek meg, Krisztust öltöztétek fel.

Most figyeljetek hölgyek, kicsinytől a nagyig:

28. Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.

29. Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok és örökösök az ígéret szerint.

Hálát adunk Istennek az **Ő** kegyelméért! Ha most **ebben** a teremben van egy olyan ember, vagy valaki hall minket az interneten, aki ugyanúgy bűnös, mint ez a parázna nő, legyen az akár nő, akár férfi, most itt a lehetőség, hogy mi is képletesen oda térdepeljünk a mellé a bűnös nő mellé. **És** megkérjük Jézust, hogy ahogy annak a nőnek **megbocsátott**, ugyanúgy mi is át tudjuk venni az örök életünket. **Mert** annak a nőnek miért nem kellett meghalnia? **Mert** Jézus már úton volt a golgotai keresztre. Pontosan tudta Jézus, hogy az a nő halált érdemelne, de azt is tudta, hogy nem kell meghalnia, mert **Ő** **hal** meg helyette. Ezért ment fel Jézus a keresztre, az ilyen bűnös nőkért, **a bűnös** férfiakért, az ilyen parázna bűnösökért. Azért ment

föl a keresztre, hogy Ő helyettünk meghaljon, hogy magára vegye a bűneinket, hogy kiontsa a szent vért, hogy örök áldozatot mutasson be minden emberért, és minden ember bűnéért.

De a történetnek itt nincs vége, Ő föltámadt a halálból, és aki megkeresztelkedik a Krisztusban, az az Ővé. Meg kell, hogy keresztelkedjünk az Ő halálában, és az Ő feltámadásában. Itt az idő, hogy hívjad segítségül az Úr nevét, mert mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik. Mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre. Most kérlek benneteket, hogy álljunk föl, és menjünk oda a kereszt lábához. Mindazok, akik úgy érzik, hogy bűnösök, akik úgy érzik, hogy nem tudnak megállni Isten előtt, akik úgy érzik, hogy a cselekedeteik nem teszik őket szabaddá. Most menjünk ahhoz a személyhez, aki szabaddá tud tenni bennünket: Ő egyedül Jézus!

Egy megvallásra hívlak benneteket. Adjátok át a szíveteket, adjátok át az életeteket Jézusnak! Ezt úgy tudjuk megtenni, hogy a szívünkben levő hitről a szánkkaal bizonyosságot teszünk, és behívjuk Jézust az életünkbe. Mondjuk együtt: Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia. Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért a Biblia tanítása szerint. Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból az én megigazulásomért. Kérlek, Jézus, jöjj a szívembe! Legyél az én Uram! Legyél az én Megváltóm! Legyél az én Gyógyítóm! Jézus, Te vagy az én Uram! Te vagy az én Megváltóm! Te vagy az én Gyógyítóm! És én meg vagyok váltva. Örök életem van Krisztusban, mert újjászülettem Krisztusban. Az Ő vére tisztára mosott, megtisztított minden bűntől. Ez az igazság, mert Isten Igéje igazság. Ámen. Halleluja! Dicsérjük az Urat!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

